

Eerste lezing 6,1a.4-7

Dit zegt de almachtige Heer: "Wee, de zorgelozen in Sion, de zelfverzekerden op Samaria's berg. Zij liggen op ivoren bedden en strekken zich uit op hun rustbanken; zij eten de lammeren van de kudde op en de kalveren uit de stal. Zij verzinnen maar liederen bij het getokkel van de harp, en denken dat hun speeltuig dat van David evenaart; zij drinken wijn uit brede schalen en zalven zich met de kostelijke olie, maar om Jozefs ondergang bekreunen zij zich niet. Daarom gaan zij als eersten de ballingschap in, en is het gedaan met de feesten van hen, die daar lui liggen uitgestrekt."

Tweede lezing 1 Timóteüs 6,11-16

Dierbare, streef naar gerechtigheid, godsvrucht, geloof, liefde, volharding, zachtmoedigheid. Strijd de goede strijd van het geloof, grijp het eeuwige leven. Daartoe zijt gij geroepen, daartoe hebt gij de goede belijdenis afgelegd ten overstaan van vele getuigen. Ik beveel u voor het aanschijn van God, die alles ten leven wekt, en van Christus Jezus, die voor Pontius Pilatus de goede belijdenis heeft afgelegd: bewaar dit gebod onbevlekt en ongerept tot de verschijning van onze Heer Jezus Christus, die God ons te rechter tijd zal doen aanschouwen, Hij, de gelukzalige, de enige Heerser, de grote Koning en de opperste Heer, die alleen onsterfelijkheid bezit en woont in ongenaakbaar licht. Geen mens heeft Hem gezien of is in staat Hem te zien. Hem zij eer en eeuwige macht! Amen.

Evangelie Lucas 16,19-31

In die tijd zei Jezus tot de Farizeeën: "Er was eens een rijk man, die in purper en fijn linnen gekleed ging en iedere dag uitbundig feest vierde, terwijl een arme, die Lazarus heette, met zweren overdekt voor de poort lag. Hij verlangde er naar zijn honger te stillen met wat bij de rijkvaard van de tafel viel. Maar er kwamen alleen honden, die zijn zweren likten. Nu gebeurde het dat de arme stierf en door de engelen in de schoot van Abraham werd gedragen. De rijke stierf ook en kreeg een eervolle begrafenis. In de onderwereld, ten prooi aan vele pijnen, sloeg hij zijn ogen op en zag van verre Abraham en Lazarus in diens schoot. Toen riep hij uit: Vader Abraham, ontferm u over mij en geef Lazarus opdracht de top van zijn vinger in water te dopen en mijn tong daarmee te komen verfrissen, want ik word door de vlammen hier gefolterd. Maar Abraham antwoordde: Mijn zoon, herinner u hoe gij tijdens uw leven uw deel van het goede hebt gekregen en hoe op gelijke manier aan Lazarus het kwade ten deel viel; daarom ondervindt hij nu hier de vertroosting, maar wordt gij gefolterd. Daarenboven gaapt er tussen ons en u voorgoed een wijde kloof, zodat er geen mogelijkheid bestaat - zelfs als men zou willen - van hier naar u te gaan, noch van daar naar ons te komen. De rijke zei: Dan vraag ik u, vader, dat gij hem naar het huis van mijn vader wilt sturen, want ik heb nog vijf broers; laat hij hen waarschuwen, opdat zij niet eveneens in deze plaats van pijniging terecht komen. Maar Abraham sprak: Zij hebben Mozes en de profeten; laat ze naar hen luisteren. Maar hij zei: Och neen, vader Abraham! Maar als er een uit de doden naar hen toegaat, zullen ze zich bekeren. Hij echter sprak tot hem: Als ze naar Mozes en de profeten niet luisteren, zullen ze zich ook niet laten overreden als er iemand uit de doden opstaat."

First Reading

Wisdom 9:13-18

"What man indeed can know the intentions of God? Who can divine the will of the Lord? The reasonings of mortals are unsure and our intentions unstable; for a perishable body presses down the soul, and this tent of clay weighs down the teeming mind. It is hard enough for us to work out what is on earth, laborious to know what lies within our reach; who, then, can discover what is in the heavens? As for your intention, who could have learnt it, had you not granted Wisdom and sent your holy spirit from above? Thus have the paths of those on earth been straightened and men been taught what pleases you, and saved, by Wisdom."

Second Reading

Philemon 9-10.12-17

This is Paul writing, an old man now and, what is more, still a prisoner of Christ Jesus. I am appealing to you for a child of mine, whose father I became while wearing these chains: I mean Onesimus. I am sending him back to you, and with him – I could say – a part of my own self. I should have liked to keep him with me; he could have been a substitute for you, to help me while I am in the chains that the Good News has brought me. However, I did not want to do anything without your consent; it would have been forcing your act of kindness, which should be spontaneous. I know you have been deprived of Onesimus for a time, but it was only so that you could have him back for ever, not as a slave any more, but something much better than a slave, a dear brother; especially dear to me, but how much more to you, as a blood-brother as well as a brother in the Lord. So if all that we have in common means anything to you, welcome him as you would me.

Gospel

Luke 14:25-33

Great crowds accompanied Jesus on his way and he turned and spoke to them. "If any man comes to me without hating his father, mother, wife, children, brothers, sisters, yes and his own life too, he cannot be my disciple. Anyone who does not carry his cross and come after me cannot be my disciple. And indeed, which of you here, intending to build a tower, would not first sit down and work out the cost to see if he had enough to complete it? Otherwise, if he laid the foundation and then found himself unable to finish the work, the onlookers would all start making fun of him and saying, 'Here is a man who started to build and was unable to finish.' Or again, what king marching to war against another king would not first sit down and consider whether with ten thousand men he could stand up to the other who advanced against him with twenty thousand? If not, then while the other king was still a long way off, he would send envoys to sue for peace. So in the same way, none of you can be my disciple unless he gives up all his possessions."